

COLLEGE VAN TOEZICHT VAN DE NEDERLANDSE VERENIGING VAN PEDAGOGEN EN ONDERWIJSKUNDIGEN

19-03 Uitspraak van het College van Toezicht van de Nederlandse Vereniging van pedagogen en Onderwijskundigen (hierna: de NVO) inzake het klachtschrift van de heer (...) (hierna klager) jegens mevrouw (...) (hierna: verweerster)

Samenstelling van het College van Toezicht van de NVO

De heer mr. T.J. Dorhout Mees (voorzitter), mevrouw drs. C.E.H.M. Backhuijs-Raijmakers (lid) en de heer drs. J.C.A. M. Meijs (lid).

Ambtelijk secretaris: mevrouw mr. J. Siemons

Het College van Toezicht (hierna: het College) heeft het volgende overwogen en beslist:

1. Verloop van de procedure en ontvankelijkheid

Op 11 april 2019 ontving het College van Toezicht via de e-mail een klaagschrift van klager gedateerd 11 april 2019. Het College bevestigde de ontvangst van het klaagschrift bij brief van 18 april 2019.

Het College verklaarde de klacht op 22 april 2019 ontvankelijk. Bij brief van 29 april 2019 verzocht het College aan verweerster om binnen vier weken een verweerschrift in te dienen.

Bij e-mail van 16 mei 2019 verzocht verweerster om uitstel voor het indienen van het verweerschrift. Het College verleende verweerster bij brief van 20 mei 2019 uitstel tot 10 juni 2019. Het College ontving het verweerschrift, gedateerd 7 juni 2019, op 7 juni 2019 via de e-mail en op 11 juni 2019 via de reguliere post.

Het College verzocht klager bij brief van 25 juni 2019 om nadere stukken. Klager reageerde niet op dit verzoek.

Het College berichtte partijen op 25 juli 2019 dat een hoorzitting zou plaatsvinden.

De hoorzitting vond plaats op 25 september 2019. Verweerster en haar advocaat waren aanwezig. Klager was niet aanwezig. De ambtelijk secretaris belde met klager een paar minuten voor aanvang van de hoorzitting. Klager deed toen mee dat hij niet naar de zitting kwam omdat verweerster zich in de hoorzitting liet bijstaan door een advocaat. Van de hoorzitting is een verslag opgesteld dat voorafgaand aan de uitspraak aan partijen is verstrekt. Het verslag maakt geen deel uit van de uitspraak.

2. De feiten

Op grond van de stukken en van hetgeen ter zitting heeft plaatsgevonden, kan van het volgende worden uitgegaan.

1. De dochter van klager is geboren in juli 2004. Klager en de moeder hebben beiden het gezag. De ouders wonen gescheiden van elkaar.
2. Klagers dochter zit sinds 2016 op een school voor voortgezet speciaal onderwijs (VSO) voor zeer moeilijk lerenden. Verweerster is als orthopedagoog in dienst bij deze school.
3. Op 6 november 2018 voerde verweerster een observatie uit bij klagers dochter in de klas. Verweerster stelde hiervan een observatieverslag op. In het verslag staat -voor zover hier van belang- het volgende:

'Voorstel:

De zorgen omtrent deze complexe problematiek vragen om overleg binnen de CvB (*Commissie van Begeleiding; CvT*) en met de ouders van (...) (*klagers dochter; CvT*).

* Terugkoppelen huidige observatie met leerkrachten met vraag over herkenbaarheid

* Gedragskenmerken bespreken van (...) (*klagers dochter; CvT*) binnen CvB

* Afspraak maken met ouders:

(Diagnose ASS bespreken, plus bijkomende problematiek, voorstel is om een extern aanvullend onderzoek te laten uitvoeren)

* Begeleiding op school voor de korte termijn bespreken om escalaties te voorkomen.'

4. Bij e-mail van 8 november 2018 nodigde verweerster de ouders uit om op 22 november 2018 met de school van gedachten te wisselen over de zorgen die bestonden over hun dochter.

5. Klager reageerde bij e-mail van 9 november 2018, 8:36 uur. Hij merkte op dat hij het spijtig vond dat hij niet op de hoogte was gesteld van het volgen van zijn dochter door de Commissie van Begeleiding van de school. Ook was hij graag tussentijds geïnformeerd over de bevindingen van de school.

6. Verweerster reageerde bij e-mail van 9 november 2018, 16:15 uur, op de e-mail van klager. Zij schreef hierin dat van een begeleidingstraject nog geen sprake was. Daar wilde de school het juist graag met de ouders over hebben.

7. Klager antwoordde bij e-mail van 9 november 2018 om 16:34 uur. Hij verzocht verweerster om toezending via de e-mail van de relevante documentatie over zijn dochter. Voorts deelde hij mee te zijn verhinderd op 22 november 2018.

8. Verweerster antwoordde per e-mail van 12 november 2018, 11:03 uur. Zij deelde mee dat de Commissie van Begeleiding in een mondeling overleg wilde toelichten hoe de ondersteuning van klagers dochter tot dat moment was vormgegeven. Zij verzocht de ouders om met een nieuwe datum te komen voor een overleg.

9. Klager reageerde via de e-mail op 12 november 2018, 11:15 uur. Hij verzocht nogmaals om toezending van de relevante documentatie over zijn dochter ter voorbereiding op het gesprek.

10. Op 14 november 2018, 17:12 uur, zond verweerster een e-mail naar de ouders waarin zij de bevindingen samenvatte van de Commissie van Begeleiding in de periode vanaf mei 2018 tot dat moment ten aanzien van klagers dochter.

11. Klager beantwoordde deze e-mail op 15 november 2018, 9:39 uur. In zijn e-mail schreef hij dat de samenvatting van verweerster gedeeltelijk niet klopte en ook niet volledig was. Hij zou op een later moment inhoudelijk reageren. Klager stelde voor om het contact vooraleerst schriftelijk af te wikkelen. Daarna kon eventueel een bijeenkomst worden belegd.

12. De directeur van de school zond het verslag van verweerster van haar observatie op 6 november 2018 op 21 november 2018 via de e-mail naar de ouders. Zij nodigde de ouders voorts uit om op korte termijn een gesprek met de school te hebben.

13. Klager zond vervolgens een inhoudelijke reactie op het observatieverslag naar de school.

14. De directeur van de school bevestigde de ontvangst van klagers reactie bij e-mail van 5 december 2018.

15. Klager zond vervolgens een e-mail naar de school met nog een aantal vragen over het observatieverslag.

16. Op 13 december 2018 vond een bijeenkomst op de school plaats. In de bijeenkomst werd het observatieverslag van verweerster besproken. Bij het gesprek waren aanwezig: klager tezamen met zijn consulent, de moeder, twee leerkrachten, de directeur, de schoolmaatschappelijk werkster en verweerster. Van dit overleg werden notulen gemaakt. Hierin staat -voor zover hier van belang- het volgende:

'(...) (Verweerster; CvT):

Legt uit dat de vraag rond diagnostiek en de vragen rond trauma en omgevingsfactoren bij één persoon/organisatie neergelegd kunnen worden. Advies is: psychiatrisch onderzoek. Dit kan uitgevoerd worden door: (...), (...), (...) (drie met naam genoemde GGZ-instellingen; CvT). Wij kunnen als school uitzoeken hoe het staat met wachtlijsten en ondersteunen bij aanmelden. Daarnaast opnieuw klinisch genetisch onderzoek.

(...)

(...) (de directeur; CvT) geeft een samenvatting:

We hebben afgesproken dat we gaan inzetten op diagnostiek om de kind-factoren helder te krijgen, daarin moet het afgelopen jaar meegenomen worden. Daarnaast is verder genetisch onderzoek doen belangrijk. School stelt een vraagstelling op en ondersteunt de aanmelding. Na de kerstvakantie wordt een gesprek gepland met (...) (twee leerkrachten; CvT), (...) (klager; CvT), moeder en (...) (verweerster; CvT) over mogelijkheden voor een aangepast programma voor (...) (klagers dochter; CvT).'

17. In een e-mail van 13 december 2018, 17:43 uur, schreef klager het volgende aan de aanwezigen bij de bijeenkomst:

'Dank jullie wel voor het gesprek van zojuist. Ik denk dat we hiermee een gedegen basis hebben gelegd voor een goede samenwerking. En daarmee de best mogelijke hulp en ondersteuning voor (...) (klagers dochter; CvT).'

18. Bij e-mail van 17 december 2018 liet klager aan verweerster weten dat de GGZ-instelling X het beste aansloot bij de situatie en de hulpvraag van zijn dochter. Een langere wachttijd wilde hij daarom voor lief nemen.

19. Bij e-mail van 22 december 2018, 13:43 uur, deelde verweerster aan klager mee dat zij na de kerstvakantie tot een overzicht zou proberen te komen van de wijze van diagnostiek en behandeling bij de drie in het overleg op 13 december 2018 benoemde GGZ-instellingen.

20. Bij e-mail van 22 december 2018, 14:58 uur, antwoordde klager dat zijn keuze voor de GGZ-instelling X vaststond. Verweerster hoefde dan ook geen overzicht te maken. De wachtlijst bij deze instelling nam hij voor lief.

21. Verweerster zond beide ouders bij e-mail van 10 januari 2019 een brief ter ondersteuning van de aanmelding van klagers dochter bij GGZ-instelling X.

22. Klager stuurde verweerster in reactie hierop op 10 januari 2019 een e-mail. Hij bedankte haar voor dit eerste concept. Voorts schreef hij dat verweerster in haar brief de eventuele psychologische emotionele gevolgen van de gebeurtenissen in 2018 op zijn dochter, niet correct had beschreven. Hij zou zich eerdags nog melden met eventuele opmerkingen of vragen.

23. Op 11 januari 2019 stuurde klager wederom een e-mail naar verweerster. Hij deelde mee dat hij de maandag daarop naar de huisarts zou gaan voor een verwijzing naar GGZ-instelling X. Daarna kon

worden gezien in welke mate nog ondersteuning van de school nuttig of nodig was. Als dit zo zou zijn, was wat klager betreft de huidige opzet/inhoud niet de juiste.

24. Op 7, 8, 10, 25 en 30 januari 2019 wisselden de ouders en de directeur van de school nog een aantal e-mails uit over de situatie met klagers dochter. In de e-mail van 10 januari 2019 maakte de directeur melding van ontoelaatbaar gedrag van klagers dochter. De school wilde een spoedoverleg. Op 25 januari 2019 deelde de directeur aan de ouders mee dat indien nodig een schorsingsprocedure voor klagers dochter in gang zou worden gezet. Op 30 januari 2019 deelde de directeur aan klager mee dat het laatste gesprek met klager was afgebroken omdat niet meer op een zorgvuldige wijze met elkaar kon worden gecommuniceerd. Via de e-mail wilde zij het gesprek niet voeren met klager. De school zou ondertussen alles doen om de dochter goed te begeleiden op school en een passend onderwijsaanbod bieden binnen de mogelijkheden.

3. Het standpunt van klager en de klachten

De klachten houden, zakelijk weergegeven, in dat verweerster in strijd heeft gehandeld met de Beroepscode NVO.

1. Verweerster heeft verzuimd om artikel 10 lid 1 en lid 3 van de Beroepscode 2017 na te leven. Zij heeft verzuimd om de zelfstandigheid, de verantwoordelijkheid en de gelijkwaardigheid van de cliënt te respecteren. Zij heeft verzuimd om zich op basis daarvan in te spannen om daadwerkelijk samen te werken met de cliënt en om in haar professioneel handelen en nalaten zorgvuldig te zijn jegens een ieder. Klager licht dit als volgt toe. Hij was in november 2018 uitgenodigd door de Commissie van Begeleiding van de school van zijn dochter om te komen praten. Verweerster zou zijn dochter meerdere keren hebben geobserveerd. Toen hij doorvroeg, bleek het om slechts één observatie te gaan die niet was gedocumenteerd. Na telefonische druk van klager heeft verweerster deze ene observatie op schrift gesteld en naar klager gestuurd via de e-mail.

2. Verweerster heeft verzuimd om artikel 10 lid 1 en lid 3 van de Beroepscode 2017 na te leven omdat zij op basis van één observatie van een uurtje en een gesprek van slechts dertig minuten met zijn dochter, grote en mogelijk vergaande conclusies heeft getrokken. Verweerster gaf zich daarbij geen rekenschap van het feit dat excessen in het gedrag van zijn dochter mogelijk zijn veroorzaakt door onverwerkte of slechts gedeeltelijk verwerkte gebeurtenissen in 2018 alsmede in het verlies van substantieel contact en een geborgen relatie met haar moeder. Dit terwijl verweerster hiervan op de hoogte was. Verweerster heeft in haar observatie ook nagelaten om de rol en aanpak van de leerkrachten te benoemen en te wegen, en het effect daarvan op zijn dochter.

3. Verweerster heeft verzuimd om artikel 11, lid 2 en lid 3 en artikel 29 lid 1 en lid 3 van de Beroepscode 2017 na te leven door haar schriftelijke observatie te verstrekken aan twee instanties op het gebied van de jeugdzorg. Klager trof dit document aan in het digitale dossier van zijn dochter.

4. Verweerster heeft verzuimd om artikel 31 lid 2 van de Beroepscode 2017 na te leven door bij de bespreking van de schriftelijke observatie in een bijeenkomst met de Commissie van Begeleiding van de school niet te vertellen dat hij zijn zienswijze kon toevoegen en hoe hij dit kon doen.

5. Verweerster heeft verzuimd om artikel 10 lid 1 en lid 3, artikel 37 lid 1 en artikel 39 lid 3 van de Beroepscode 2017 na te leven. Verweerster heeft een rapportage opgesteld ten behoeve van een verwijzing van zijn dochter voor diagnostisch onderzoek. Hierin heeft verweerster klagers zienswijze op het psychisch emotioneel welzijn van zijn dochter gedeceimeerd tot enkele woorden in de kantlijn.

Zij heeft zijn inhoudelijke onderbouwing gebagatelliseerd. Verweerster heeft de rapportage als definitief gepresenteerd en klager niet uitgenodigd voor overleg over de inhoud of om een aanvullende of corrigerende bijdrage te leveren.

6. Verweerster heeft verzuimd om artikel 31 lid 1 en lid 2 van de Beroepscode 2017 na te leven. Verweerster heeft observaties veelal mondeling teruggekoppeld. Er is geen sprake van consistente en accurate dossiervorming. Daarmee ontbreken essentiële controlemechanismen op (onderdelen van) afzonderlijke leerling-dossiers. Als gevolg hiervan ontberen de school, de ouders en de leerlingen een goed fundament voor het duurzaam bieden van adequate en op maat gemaakte hulp zorg of begeleiding. Dit is zeker zo wanneer sprake is van uitzonderingsgevallen en bijzondere situaties die niet kunnen worden ondervangen met het meest gangbare gereedschap in de kist.

7. Verweerster heeft verzuimd om artikel 31 lid 5 van de Beroepscode 2017 na te leven. Op de school zijn aantekeningen van observaties, monitoring of besprekingen in roulatie. Volgens verweerster zijn deze alleen voor intern gebruik. De aantekeningen van verweerster horen aan het dossier te worden toegevoegd.

8. Verweerster heeft verzuimd om artikel 2 lid 2 van de Beroepscode 2017 na te leven. Zij heeft verzuimd zich in haar handelen te laten leiden door de belangen van de jeugdige. Er is veel tijd verloren gegaan tussen het moment dat de school de uitnodiging voor het overleg verstuurde en het moment dat verweerster haar rapportage voor de aanmeldbrief heeft geleverd. Dit terwijl iedereen het erover eens was dat het in het belang van zijn dochter was om tempo te maken.

4. Het standpunt van verweerster

Verweerster brengt in reactie op de klachten -zakelijk weergegeven- het volgende naar voren.

1. Verweerster is sinds januari 2006 werkzaam als orthopedagoog bij een school voor (voortgezet) speciaal onderwijs. Er is tegen verweerster nog nooit een klacht ingediend.

2. Klagers dochter woonde lange tijd afwisselend bij beide ouders. Klager en de moeder hebben thans geen relatie. Voor zover verweerster kan nagaan, woont de dochter momenteel alleen bij haar vader. De moeder is niet in de onderhavige klachtprocedure betrokken; zij is wel op de hoogte van deze procedure. De school betreft beide ouders bij de schoolgang van de dochter omdat beiden het ouderlijk gezag hebben.

Klacht niet ontvankelijk

3. Verweerster is van mening dat klager slechts ontvankelijk is in zijn klachten voor zover hij namens zichzelf klaagt. De klachten die hij namens zijn dochter heeft ingediend zijn niet ontvankelijk omdat beide ouders het gezag hebben en de moeder de onderhavige klachtprocedure niet steunt. Op basis van artikel 1:253i BV geldt dat bij gezamenlijke gezagsuitoefening de ouders in burgerlijke handelingen hun kind gezamenlijk vertegenwoordigen. Een gezag-dragende ouder is alleen bevoegd het kind alleen te vertegenwoordigen als niet is gebleken van bezwaren van de andere ouder. Hiervan is in dit geval geen sprake. De moeder heeft geen klachten over de begeleiding van haar dochter door verweerster.

Feiten

4. Mocht het College van oordeel zijn dat klager wel ontvankelijk is, brengt verweerster het volgende

naar voren. De school van klagers dochter is een school voor (voorgezet) speciaal onderwijs voor zeer moeilijk lerende kinderen. Klagers dochter volgt voortgezet speciaal onderwijs (VSO). De school heeft een bestuurder en een directeur. De directeur geeft integraal leiding en sturing aan het onderwijs en de organisatie van de school. Binnen het primaire en ondersteunende proces van de school zijn leden van het management, leraren, onderwijsondersteunende en algemeen ondersteunende personeelsleden werkzaam. De orthopedagoog wordt gezien als onderwijsondersteunend personeel en valt onder de leiding van de directie.

5. Verweerster is als orthopedagoog betrokken bij beleidsontwikkeling op het gebied van leerlingenzorg. Daarnaast adviseert zij de directie en het management over de beleidsontwikkeling en professionalisering op het gebied van orthopedagogiek en op het gebied van leerlingenzorg. Bij al deze beleidsmatige taken is geen sprake van een cliëntrelatie nu het gaat om het geven van advies en ondersteuning aan de leerkrachten, de directie en het management.

6. Wat betreft de leerlingenzorg neemt verweerster deel aan het zogeheten 'Klein-CvB' en het 'Groot-CvB' (Commissie van Begeleiding; ook begeleidingscommissie genoemd). Het Klein-CvB komt wekelijks bijeen om signalen en ingezette trajecten te bespreken die voorbij gaan aan reguliere interventies vanuit de basisondersteuning. Aan het Klein-CvB nemen doorgaans deel de afdelingsleider, de schoolmaatschappelijk deskundige, de intern begeleider en de orthopedagoog. Indien mogelijk sluit ook de directeur aan bij het Klein-CvB. De directeur is als voorzitter van het Klein-CvB altijd op de hoogte van wat er wordt besproken. Dit is ook zo als zij zelf niet bij de vergadering aanwezig kan zijn. Verder is zij in al het e-mailverkeer binnen het Klein-CvB betrokken. Verweerster is als orthopedagoog betrokken bij het Klein-CvB voor het VSO. Het Groot-CvB komt ongeveer zes tot acht maal per jaar bijeen. Naast de hiervoor genoemde personen nemen aan deze vergaderingen ook altijd de directeur en de schoolarts deel.

7. De vergaderingen van het Klein-CvB en het Groot-CvB worden genotuleerd. Hierin wordt opgenomen: de besproken signalen, de conclusies, de benodigde interventies en de afspraken. Deze notulen zijn voor intern gebruik omdat informatie over verschillende leerlingen wordt opgenomen. De orthopedagoog en de intern begeleider voegen per leerling relevante informatie uit de notulen toe aan het OPP(Ontwikkelingsperspectief)-document van de leerling. Het OPP-document wordt jaarlijks aan de gezag-dragende ouders voorgelegd en door hen voor akkoord ondertekend. Vanuit de betrokkenheid van de verschillende expertises binnen het Klein-CvB, wordt per besproken leerling bekeken of en zo ja, welke interventies de orthopedagoog moet inzetten. Een en ander met inachtneming van de eigen verantwoordelijkheid en beroepsstandaard van de orthopedagoog.

8. De orthopedagoog is verantwoordelijk voor het opslaan in het dossier van de door haar uitgevoerde psychologische onderzoeken, gespreksverslagen en ondersteunende verwijsbrieven. Ondersteunende verwijsbrieven worden slechts verstuurd aan zorginstellingen voor zover de gezag-dragende ouder(s) daarmee akkoord zijn. In dit geval is een ondersteunende brief voor aanmelding van klagers dochter bij een GGZ-instelling opgesteld. Deze brief is alleen naar de ouders gestuurd. Aan de ouders is de keuze gelaten of zij de brief al dan niet bij de aanmelding wilden voegen. De orthopedagoog is voorts binnen de school medeverantwoordelijk voor het opstellen en bijhouden van het OPP-document.

9. Wat betreft de betrokkenheid bij de schoolgang van een leerling, komt verweerster tijdens het schooljaar enkele keren in de klassen observeren. Hierbij is speciale aandacht voor de interactie tussen de leerlingen, de sfeer in de groep en de responsiviteit tussen leerkracht en leerling. Aan de

leerkrachten wordt vooraf gevraagd of er speciale aandachtspunten zijn. Dit was het geval bij klagers dochter. Opvallende zaken worden besproken in het Klein-CvB om te beoordelen of interventie nodig is op leerling- of groepsniveau.

10. Een observatie is een verkennend onderzoek om te zien of bij een leerling zaken spelen die wellicht om extra aandacht vragen. Op basis van een dergelijke observatie gaan één of meer professionals van de school in gesprek met de wettelijk vertegenwoordigers van de leerling om te bespreken of zij zich in de zorgen herkennen en om te bespreken of eventuele vervolgstappen noodzakelijk zijn. Het gaat dan veelal om aanvullend onderzoek, de inzet van behandeling of een verwijzing van de leerling naar een bepaalde hulpverlener.

11. De klachten over verweerster zijn gebaseerd op de periode die volgt op de observatie in de klas op 6 november 2018 van klagers dochter. De reden hiervoor was om te kijken of sprake was van een situatie die om extra aandacht voor de dochter vroeg. Verweerster heeft van deze observatie een verslag gemaakt dat naar klager is gestuurd. Verweerster heeft de observatie op 8 november 2018 besproken in het Klein-CvB. Andere bij de schoolgang van de dochter betrokken professionals hebben in de periode daaraan voorafgaand eveneens zorgen geuit over het welzijn van de dochter. Dit is ook met de ouders besproken. Hieruit volgt dat de observatie van verweerster niet op zichzelf stond. Zoals gebruikelijk worden de ouders van leerlingen uitgenodigd op gesprek als er zorgen zijn. Dit is ook gebeurd bij de dochter. De ouders zijn op 8 november 2018 uitgenodigd op gesprek. Verweerster deelde in dit bericht al mee dat zij graag met de ouders van gedachten wisselde over eventueel te nemen stappen om het gedrag van de dochter beter te kunnen duiden en om uit te zoeken wat nodig is om haar zo goed mogelijk te ondersteunen.

12. Klager reageerde diezelfde dag via de e-mail. Hij deelde mee dat hij graag eerder was geïnformeerd over het volgen van zijn dochter door de begeleidingscommissie. Voorts zou hij een consulent van een ondersteunende organisatie vragen om zich bij het gesprek aan te sluiten. De observaties worden echter gebruikt om het gesprek met de wettelijk vertegenwoordiger aan te gaan. Er is dan, in tegenstelling tot wat klager lijkt te veronderstellen, nog geen concreet plan van aanpak. Het gaat slechts om een verkennend onderzoek. Concrete vervolgstappen worden pas bepaald na overleg met en instemming van de wettelijk vertegenwoordigers. Verweerster maakte dit vast duidelijk in haar e-mail van 9 november 2018 door aan te geven dat van een begeleidingstraject nog geen sprake is en dat zij graag eerst met de ouders spreekt. Klager leek dit niet goed te begrijpen reden waarom verweerster bij e-mail van 12 november 2018 aandrang op een gesprek op korte termijn. Klager verzocht om achterliggende documentatie ter voorbereiding op het gesprek.

13. Bij e-mail van 14 november 2018 deelde verweerster aan klager mee wat binnen het Klein-CvB was besproken naar aanleiding van de wisselingen in het gedrag van zijn dochter. De directeur en de docent van de dochter hadden al in juli 2018 hun zorgen met de ouders besproken. Verder werd uitgelegd dat het Klein-CvB, alvorens te interveniëren, graag wilde bezien of meer stabiliteit in de huisvestingssituatie zou leiden tot meer evenwicht en rust in haar gedrag. De dochter woonde namelijk tijdelijk in een opvanghuis samen met klager. Verder was destijds vast gestart met orthopedagogische muziekbegeleiding bij de vakleerkracht muziek. In oktober 2018 leek het dan ook weer beter te gaan. Echter, na de herfstvakantie was weer meer onrust bij de dochter ontstaan. Verweerster liet weten dat zij om deze signalen van onrust beter te duiden, in de klas had geobserveerd op 6 november 2018. Tijdens deze observatie waren haar bijzonderheden opgevallen die de begeleidingscommissie graag met de ouders wilde bespreken.

14. Bij e-mail van 15 november 2018 heeft klager aan verweerster meegedeeld dat haar e-mail van 14 november 2018 onvolledig was en op punten niet klopte. Klager heeft niet benoemd wat onvolledig was en wat niet klopte. Voorts heeft klager aangegeven dat het Klein-CvB meer zou moeten documenteren en dat hij het contact daarom eerst schriftelijk wenste voort te zetten. De vragen en opmerkingen van klager onderschrijven het nut van de gebruikelijke werkwijze van de school om eerst in gesprek te gaan. Desalniettemin heeft verweerster besloten om aan de wens van klager tegemoet te komen. Zij heeft hem (en de moeder) voorafgaand aan het overleg het observatieverslag gestuurd.

15. Verweerster heeft haar handgeschreven aantekeningen van de observatie op 6 november 2018 en een toelichting op de aard van een dergelijke observatie digitaal uitgewerkt. De directeur heeft dit verslag op 21 november 2018 via de e-mail verzonden naar de ouders. De directeur drong hierin opnieuw aan om spoedig een afspraak in te plannen.

16. Klager heeft de directeur op 27 november 2018 gemaïld dat hij op 13 december 2018 naar de school kon komen voor een bespreking. Hij wilde een consultant meenemen. Hij kondigde aan dat hij nog vragen had over het observatieverslag. Hij deelde mee deze vóór 13 december 2018 per e-mail naar de directeur te sturen.

17. Op 3 december 2018 heeft klager zijn reactie op het observatieverslag naar de directeur gestuurd. Hij stelde elf vragen en/of opmerkingen. De directeur heeft op 5 december 2018 de ontvangst van de vragen bevestigd. Zij deelde mee dat alle vragen zouden worden besproken in het overleg op 13 december 2018. Klager heeft op 6 december 2018 nog aanvullende vragen gesteld via de e-mail.

18. Op 13 december 2018 heeft het overleg plaatsgevonden. Uit de notulen blijkt dat de directeur de aanleiding van het overleg toelicht en de wijze waarop het observatieverslag moet worden gezien, namelijk als een impressie van klagers dochter op basis waarvan met de ouders een gesprek kan worden aangegaan en om tot afstemming te komen. Het is een uitgebreide bespreking geweest. De moeder heeft aangegeven het gedrag van haar dochter zoals opgenomen in het observatieverslag te herkennen. Klager heeft aangegeven 'zijn oude dochter' in het verslag te herkennen maar niet de dochter van de afgelopen maanden. Hij heeft haar thuis erg zien groeien. Reden waarom het verslag hem heeft verbaasd. Tegelijkertijd beschrijft klager dat zijn gezin onder druk stond en dat hij opvoedingsondersteuning heeft aangevraagd om zicht en grip te krijgen wanneer bij zijn dochter de ASS-problematiek op de voorgrond staat en wanneer zij puberaal gedrag laat zien. De leerkrachten gaven aan dat zij de dochter herkenden in het verslag. Verweerster benoemde de ASS-problematiek bij de dochter maar ziet ook gedrag dat zij niet (goed) kan duiden. De school heeft de ouders geadviseerd om verder diagnostisch onderzoek te laten verrichten. De moeder was het hiermee eens.

19. Verweerster heeft uitgelegd dat een onderzoek kan plaatsvinden naar kind-kenmerken en daarna naar de omgevingsfactoren. Het advies luidt derhalve: eerst diagnosticeren en pas daarna behandelen.

20. Op de vraag van klager waarom niet eerder aan de bel is getrokken, heeft onder meer de directeur geantwoord dat in het voorjaar meermaals met elkaar is gesproken. Toen is afgesproken om geen verdere acties uit te zetten zolang geen stabiliteit in de thuissituatie was. Nu er meer stabiliteit lijkt te zijn, wordt het traject voortgezet. Klager heeft aangegeven graag tot een plan te

komen. De directeur heeft nogmaals benadrukt dat ze pas aan het begin van een traject staan en dat overeenstemming moet komen over het traject. Vanuit de school is het verzoek aan de ouders om hun dochter aan te melden voor diagnostiek en dat daarnaast een praktisch programma voor in de klas wordt uitgewerkt. Verweerster heeft dit aangevuld met de mededeling dat vragen over diagnostiek, trauma en omgevingsfactoren ook bij één persoon of organisatie kunnen worden neergelegd. Aangeboden wordt dat de school nagaat hoe lang de wachtlijsten zijn bij drie met naam genoemde GGZ-instellingen en dat de school kan ondersteunen bij de aanmelding. Verweerster heeft voorts geadviseerd om opnieuw klinisch genetisch onderzoek te laten verrichten. Beide ouders hebben verklaard dat de zorginstelling met de kortste wachtlijst doorslaggevend zal zijn voor hun keuze. Klager geeft daarbij nog aan dat het akkoord is om diagnostisch onderzoek te doen als dit gelijktijdig met de andere zorgvragen van zijn dochter kan plaatsvinden.

Verweer

21. In verweer op de klachten brengt verweerster het volgende naar voren. Verweerster heeft steeds de zorg van een goed pedagoog in acht genomen. De ouders zijn beiden met het gezag belast. Verweerster dient daarom de verplichtingen uit de Beroepscode 2017 op gelijke wijze na te komen jegens beide vertegenwoordigers. Dit staat in artikel 6 van de Beroepscode 2017. Verder wordt nogmaals benadrukt dat verweerster via de observatie in de klas slechts verkennend onderzoek heeft verricht. Op basis hiervan kon een oriënterend gesprek met de ouders worden aangegaan over de behoefte van de dochter en hun visie daarop.

22. In reactie op de eerste klacht van klager dat verweerster heeft verzuimd artikel 10 lid 1 en lid 3 van de Beroepscode 2017 na te leven, merkt verweerster op dat zij zich niet herkent in de verwijten. Uit het voorgaande deel van het verweerschrift blijkt genoegzaam dat verweerster zeer betrokken is bij het welzijn van de dochter.

Klagers dochter is binnen de school aanvankelijk door meerdere professionals op informele wijze in de gaten gehouden (geobserveerd) omdat enkele veranderingen in haar gedrag waarneembaar waren. Naar aanleiding van deze signalen heeft verweerster op 6 november 2018 een klassenbezoek afgelegd en daarbij speciale aandacht voor de dochter gehad. Zij heeft daarbij enkele observaties gedaan. Verweerster heeft de klassenobservatie spoedig teruggekoppeld naar de ouders. Haar handgeschreven werkaantekeningen van de observatie heeft zij vervolgens (digitaal uitgewerkt in een verslag) verstrekt aan de ouders. De stelling van klager is derhalve onjuist dat verweerster de observatie niet heeft gedocumenteerd. Klager heeft ook niet via de directeur druk moeten uitoefenen om het observatieverslag te krijgen. Het is wel juist dat de gebruikelijke werkwijze van verweerster is om de observaties eerst onverwijld mondeling aan de ouders terug te koppelen en dat zij haar aantekeningen pas daarna uitwerkt. Dan kan ook meteen de visie van de ouders worden meegenomen en het met de ouders overeengekomen plan van aanpak in het verslag worden opgenomen. De stelling van klager dat verweerster zijn vragen heeft getracht te ontwijken is onjuist. Gelet op de onverwijld vragen van klager over de aard van de observaties en omdat een afspraak met de ouders uitbleef, heeft verweerster besloten van de gebruikelijke werkwijze af te wijken en het observatieverslag toe te sturen voorafgaand aan het gesprek. Hierbij heeft verweerster extra aandacht besteed aan de uitwerking van de observatie in het verslag zodat het verslag en de aard van de observatie meteen voldoende helder zouden zijn. Verweerster heeft de ouders bovendien tussentijds via de e-mail nog een uitvoerige toelichting op de observatie gestuurd (zie de e-mail van 14 november 2018). In dit licht bezien wordt opgemerkt dat de verwijten van klager dat het verslag onvolledig is, ongegrond zijn. Klager heeft er zelf voor gekozen om niet eerst in gesprek te gaan maar om eerst een schriftelijke uitwerking van de observatie te willen ontvangen.

Verweerster is, juist met oog op de zorgvuldigheid, in het observatieverslag terughoudend geweest

met het trekken van conclusies. Zij heeft zich beperkt tot het bespreken van de zorgen over het veranderde gedrag van de dochter. Op basis van de observaties in de klas, heeft verweerster geadviseerd dat de problematiek van de dochter vraagt om overleg met de ouders en om bespreking binnen het Groot-CvB.

Niet valt in te zien waarom deze werkwijze onzorgvuldig jegens klager of zijn dochter is geweest. In tegendeel. Immers, de verkennende observatie vormde juist het aanknopingspunt voor een constructief overleg met de ouders. Dit om in gezamenlijkheid te bepalen welke vervolgstappen in het belang van de dochter waren.

Voor de goede orde benadrukt verweerster dat met deze observaties nog geen behandeling of interventie is ingezet. Voorts is het bij de ouders bekend dat de orthopedagoog periodiek en/of op basis van signalen van leerkrachten de leerlingen in de klassen komt observeren.

23. In reactie op de tweede klacht dat verweerster heeft verzuimd artikel 10 lid 3 van de Beroepscode 2017 na te leven, merkt verweerster op dat de observatie was voorafgegaan door enkele signalen van de leerkrachten: de dochter liet wisselend gedrag zien in de klas. Deze signalen hebben ertoe geleid dat verweerster de dochter in de klas is komen observeren. Zij wilde bezien of het wisselend gedrag zorgwekkend was en of aanleiding bestond om eventuele zorgen met de ouders te delen.

Klager miskent hiermee dat het observatieverslag zich hoofdzakelijk richt op de observaties in de klas en het aansluitende één-op-één gesprek. De wisselingen in de thuissituatie worden beknopt en zakelijk omschreven omdat deze zijn gebaseerd op wat de ouders hierover afzonderlijk hebben meegedeeld. Verweerster acht het van belang en in lijn met artikel 31 van de Beroepscode 2017 om dit op enigszins neutrale wijze te verwoorden. Zij kan immers niet varen op haar eigen observaties in de thuissituatie. Bovendien is een uitgebreide omschrijving in de verkennende fase niet noodzakelijk of dienstbaar aan het doel van de observatie en het observatieverslag. Verweerster was van mening dat de exacte oorzaak van het gedrag van klagers dochter juist moest worden uitgezocht door een externe hulpverlener via diagnostiek en/of behandeling. In dat kader spelen de ontwikkelingen van 2018 in de thuissituatie vanzelfsprekend wel een rol. Verweerster wijst er nogmaals op dat de gebruikelijke werkwijze van de school is om de observaties eerst mondeling te bespreken zodat de ouders hun visie op de observaties direct kunnen toelichten. Klager heeft er voor gekozen om van deze werkwijze af te wijken.

Vanwege de aard van de observatie, een eerste verkenning, was het niet (goed) mogelijk om uitvoerig in te gaan op de rol en aanpak van de leerkrachten. Het Klein-CvB, inclusief verweerster, achtte nadere diagnostiek mede gewenst om te bepalen hoe de school het beste met de dochter kon omgaan.

24. In reactie op de derde klacht merkt verweerster op dat het niet waar is dat zij het observatieverslag heeft verstrekt of laten verstrekken aan twee instanties op het gebied van de jeugdzorg. Verweerster is hierbij op geen enkele wijze (direct of indirect) bij betrokken geweest. Verweerster verwijst in dit kader ten overvloede op de overgelegde stukken. Hieruit blijkt dat zij altijd toestemming heeft gevraagd aan beide ouders voordat zij enige actie richting derden heeft ondernomen. De ondersteunende brief bij de aanmelding voor GGZ-instelling X heeft verweerster ook weloverwogen eerst naar de ouders gestuurd, en niet rechtstreeks naar deze instelling.

25. In reactie op de vierde klacht dat verweerster heeft verzuimd ervoor zorg te dragen dat de zienswijze van klager en de (verschillende) zienswijzen van de leden van het cliëntsysteem, worden opgenomen in het dossier, merkt verweerster op dat zij niet verantwoordelijk is voor het gehele leerlingendossier. Zij is alleen verantwoordelijk voor de delen die haar werkzaamheden betreffen.

Verweerster begrijpt uit deze klacht dat klager een eigen zienswijze wenste toe te voegen aan het leerlingendossier naar aanleiding van haar observatieverslag. Dit staat klager vrij hetgeen hij ook wist. Klager heeft namelijk meerdere malen aangekondigd zijn zienswijze te zullen toesturen maar hij heeft telkens nagelaten dit te doen. Dit is een afweging die klager mag maken en klaarblijkelijk heeft gemaakt. Deze keuze kan verweerster niet worden tegengeworpen.

26. In reactie op de vijfde klacht, merkt verweerster op dat deze klacht ziet op de ondersteunende brief die verweerster had opgesteld voor de ouders in het kader van een verwijzing van hun dochter naar GGZ-instelling X. Klager verwijt verweerster, blijkens zijn toelichting, dat zij zijn zienswijze onvoldoende in de verwijsbrief heeft opgenomen.

Verweerster benadrukt dat het een brief betreft die was bedoeld ter ondersteuning van de aanmelding bij GGZ-instelling X. Hierover was uitvoerig afgestemd met de ouders. Verweerster betwijfelt of deze brief moet worden aangemerkt als een rapportage in de zin van artikel 37 van de Beroepscode 2017. Artikel 37 spreekt immers van een rapportage ten behoeve van de beantwoording van een 'vraagstelling'. Dit was niet aan de orde. In het verlengde hiervan spreekt artikel 39 van de Beroepscode 2017 van het rapporteren aan een extern opdrachtgever. Dit was hier evenmin aan de orde.

Desalniettemin kan aansluiting worden gezocht bij de strekking van artikel 37 lid 1 van de Beroepscode 2017. Uit deze bepaling volgt dat verweerster zich diende te beperken tot het verstrekken van die gegevens die van belang waren voor de aanmelding bij GGZ-instelling X. De brief bevatte alle informatie die noodzakelijk was voor de aanmelding bij deze instelling. In de brief wordt niet onnodig uitgebreid over allerlei zaken in het leven van de dochter en haar ouders. Dit is te doen gebruikelijk en in lijn met de beroepsstandaard.

Het voorgaande klemt temeer nu klager en de moeder op meerdere vlakken van inzicht verschillen over de gebeurtenissen in 2018 in het leven van de dochter en de oorza(a)k(en) van haar gedrag. Aanvankelijk waren zij het ook niet eens over de hulpvraag van de dochter. Gelet hierop zag verweerster zich genoodzaakt om in haar brief op beknopte en zakelijke wijze de dochter en de gebeurtenissen in haar thuissituatie aan te stippen. Verweerster heeft er bewust voor gekozen om deze brief vanuit het perspectief van de school op te stellen vanwege het verschil van inzicht tussen de ouders. Op deze wijze heeft zij de vereiste zorgvuldigheid jegens alle betrokkenen in acht genomen. Bovendien zou klager zijn visie op (de oorzaken van) het gedrag van zijn dochter kunnen toelichten bij de intake bij GGZ-instelling X. Hetzelfde geldt voor de moeder. Het past een orthopedagoog niet om daarop vooruit te lopen in een ondersteunende brief mede gelet op de gegeven omstandigheden. Daarnaast is met de ouders overeengekomen dat GGZ-instelling X moest uitzoeken in welke mate de gebeurtenissen een rol spelen en hebben gespeeld bij het gedrag van de dochter. Dit is zo afgesproken vanwege het ontbreken van overeenstemming tussen de ouders over de oorzaken van het gedrag.

Uit de reacties van klager op de ondersteunende brief volgt dat hij de brief heeft opgevat als een concept waarop hij zo nodig nog input zou geven. Met het oog op de zorgvuldigheid heeft verweerster met de ouders afgesproken dat zij de brief naar hen zou sturen en niet naar GGZ-instelling X. De ouders konden zo bepalen of zij de brief al dan niet met de aanmelding zouden meesturen. Klager heeft overwogen om de brief niet bij de aanmelding van zijn dochter te voegen. Het verwijt van klager dat de brief als definitief is gepresenteerd, treft geen doel.

27. In reactie op de zesde klacht deelt verweerster mee dat voor zover klager meent te klagen namens alle ouders en leerlingen van de school, dit een onjuiste opvatting is. Klager kan alleen namens zichzelf klagen.

Wat betreft het verwijt dat geen sprake is van consistente en accurate dossiervorming en dat

(daarmee) essentiële controlemechanismen ontbreken op (onderdelen van) het leerlingendossier van de dochter, merkt verweerster het volgende op. Hierboven is uitvoerig beschreven wat de procedure is naar aanleiding van de observatie van een leerling die plaatsvindt vanwege zorgen over de betrokken leerling. Deze procedure is dat eerst (op korte termijn) een mondelinge terugkoppeling van de observatie met de ouders plaatsvindt voordat een en ander schriftelijk wordt vastgelegd. De visie van de ouders kan dan meteen in het verslag worden betrokken. Klager trekt de opmerking *'veelal mondeling teruggekoppeld'* derhalve uit zijn verband. Op verzoek van klager is van deze werkwijze afgeweken. Het verwijt dat verweerster onvoldoende rekening heeft gehouden met klagers visie in haar observatieverslag is daarom niet navolgbaar. Hetzelfde geldt voor de klachten dat dossiervorming en de controlemechanismen daarop zouden ontbreken. Verweerster is verantwoordelijk voor de verslaglegging over door haar verrichte diagnostiek en zorgtrajecten. Verweerster heeft in deze zaak aan haar dossierplicht voldaan.

28. In reactie op de zevende klacht dat verweerster heeft verzuimd persoonlijke werkaantekeningen in het dossier te stoppen en ter inzage te geven, merkt verweerster het volgende op. Persoonlijke werkaantekeningen, voor zover zij niet worden gedeeld met anderen, maken geen deel uit van het dossier en behoeft verweerster dus niet aan het dossier toe te voegen. Zie ook artikel 31 lid 4 en lid 5 van de Beroepscode 2017.

Het besprokene in het Klein-CvB wordt genotuleerd. In de notulen staan ook gegevens over andere leerlingen. Daarom worden de notulen als zodanig niet verstrekt aan de ouders. Zij zijn aangemerkt als *'voor intern gebruik'*. De ouders kunnen de informatie in de notulen over hun kind altijd opvragen. Hiertoe stelt één van de leden van het Klein-CvB een document op met alle informatie uit de notulen over deze leerling. Dit is de standaardwerkwijze bij de school. De informatie uit de notulen over klagers dochter zijn in een overzichtsdokument aan klager verstrekt.

29. In reactie op de achtste klacht merkt verweerster op dat zij zich wel degelijk heeft laten leiden door de belangen van klagers dochter. Het valt verweerster niet aan te rekenen dat enige tijd heeft gezeten tussen de uitnodiging voor overleg en de ondersteunende brief voor GGZ-instelling X. Meermaals is bij de ouders aangedrongen om snel door te geven wanneer zij voor een gesprek naar de school konden komen omdat klager op de voorgestelde datum niet kon. Bovendien bleef klager voorafgaand aan het gesprek vragen stellen aan de betrokkenen van de school. Voorts diende de school alles met beide ouders af te stemmen. In aanvulling hierop merkt verweerster op dat zij onderzoek heeft gedaan bij de drie GGZ-instellingen die voor verwijzing in aanmerking kwamen. Dit naar aanleiding van het gesprek op 13 december 2018. Daarna is er meerdere malen contact geweest met de ouders onder meer over de wachttijden en welke instelling de voorkeur had van de ouders. Nadat de ouders hadden gekozen voor GGZ-instelling X heeft verweerster na de kerstvakantie direct de ondersteunende brief opgesteld.

30. Wellicht ten overvloede merkt verweerster op dat klager op 8 en 11 januari 2019 berichtte dat hij de aanmelding via de huisarts van zijn dochter in orde wilde maken en dat dit gesprek pas op 14 januari 2019 plaatsvond. Klager heeft voorts aangegeven dat hij de ondersteuning vanuit de school mogelijk niet eens bij de aanmelding zou betrekken.

5. Nadere stukken

Het College verzocht klager bij brief van 25 juni 2019 om -zo mogelijk- toezending van een uittreksel van de notulen van de Commissie van Begeleiding van de school van zijn dochter. Klager reageerde niet op dit verzoek.

6. Nadere informatie van verweerster

1. Verweerster deelde in de hoorzitting op 25 september 2019 nog mee dat zij op 6 november 2018 de klas van klagers dochter had bezocht vanwege een gecombineerde aanleiding. De leerkracht gaf signalen af dat zij ondersteuning wenste vanwege de groepsdynamiek in de klas en er waren veranderingen gemeld in het gedrag van klagers dochter. Er was onrust in de groep. Er zaten leerlingen op de gang en dat hoort niet. Verweerster had haar bezoek op 6 november 2018 tevoren afgestemd met de leerkracht. Bij de observatie in de klas viel het gedrag van klagers dochter haar al snel op. De dochter had binnen vijf tot tien minuten haar aandacht getrokken. Verweerster besloot ter plekke om de focus te verleggen naar de dochter omdat ze zich zorgen over haar maakte.

2. Door de situatie in de klas ontstond onbedoeld een cliëntrelatie met klagers dochter. De situatie in de klas dreigde te escaleren tijdens de observatie. In een split second moest zij van hulp aan de leerkracht switchen naar hulp aan de individuele leerling. Zij heeft de dochter ook even uit de klas gehaald. Gelet op de situatie moest zij op dat moment een interventie doen. Zij kon daarom geen contact met de ouders opnemen om te zeggen dat ze een individueel leerlingentrajec aanging met hun dochter. Daarna wilde zij zo snel mogelijk met de ouders in overleg om uit te zoeken wat er aan de hand was met hun dochter.

3. Verweerster heeft in haar bevindingen bewust geen rekening gehouden met de ingrijpende gebeurtenissen in het leven van de dochter in 2018 en met de aanpak van de leerkracht(en). De ouders stonden lijnrecht tegenover elkaar terwijl zij geen nauw contact had met de ouders. Het is niet aan haar om een oordeel te geven over de gebeurtenissen in het leven van de dochter die haar ter ore kwamen. Deze gebeurtenissen heeft zij niet nader onderzocht. In het overleg met de ouders legde klager het accent op de omgevingsfactoren in het leven van de dochter. Kind-kenmerken spelen echter ook mee. Geprobeerd is om dit aan klager uit te leggen. Het gewenste onderzoek moest worden gericht op de kind-kenmerken. De school kon dit niet onderzoeken.

4. Wat betreft de klacht dat het observatieverslag in het digitale dossier van klagers dochter bij een andere instelling terecht is gekomen, deelt verweerster mee dat zij aanneemt dat dit juist is omdat klager dit stelt in zijn klaagschrift. Verweerster heeft dit in elk geval niet gedaan. Zij weet niet hoe het verslag in dat digitale dossier terecht is gekomen, als dit zo is.

5. Verweerster deelt mee dat een OPP (Ontwikkelingsperspectief) op de school op de volgende wijze tot stand komt. Het OPP wordt opgesteld door verschillende partijen en bevat het ontwikkelingsprofiel van de leerling. Verweerster en andere partijen leveren hiervoor informatie aan. Het OPP wordt jaarlijks bijgewerkt aan de hand van het besprokene in de CvB's en de gesprekken met de ouders. Een lid van het begeleidingsteam ondertekent het OPP. De ouders tekenen het OPP ook voor akkoord. De ouders hebben het OPP van klagers dochter voor akkoord getekend na de jaarlijkse evaluatiegesprekken in juni of juli 2018. Dit OPP lag er dus.

7. Juridisch kader

De Beroepscode 2017 van de NVO is op 1 januari 2017 in werking getreden.

Artikel 3 van de Beroepscode 2017 (Klachtrecht) bepaalt -voor zover hier van belang- het volgende:

'Iedere belanghebbende heeft het recht een klacht in te dienen over het handelen of nalaten van een lid van de NVO op grond van het niet naleven van de beroepscode. De klacht kan worden ingediend bij het College van Toezicht (...).'

Artikel 10 van de Beroepscode 2017 (Zorgvuldigheid) bepaalt -voor zover hier van belang- het volgende:

'3. De pedagoog is in zijn professioneel handelen en nalaten zorgvuldig jegens een ieder.'

Artikel 31 van de Beroepscode 2017 (Dossiervorming) bepaalt -voor zover hier van belang- het volgende:

'2. In het dossier scheidt de pedagoog feiten van meningen en vermeldt hij de bron indien hij ook gegevens opneemt die van een ander afkomstig zijn. De pedagoog draagt er zorg voor dat de zienswijze van de cliënt en, voor zover relevant, de (verschillende) zienswijzen van de leden van het cliëntsysteem worden opgenomen in het dossier.

(...)

4. De pedagoog legt zijn persoonlijke werkaantekeningen vast buiten het dossier. (...)

5. Indien de pedagoog zijn persoonlijke werkaantekeningen deelt met een ander, verliezen deze gegevens de status van persoonlijke werkaantekeningen. Zij behoren dan tot het dossier en zijn ter inzage, ongeacht waar deze gegevens worden bewaard.'

8. De beoordeling van de klacht

Het College overweegt als volgt.

1. Het College wijst er allereerst op dat het bij de tuchtrechtelijke toetsing van professioneel handelen er niet om gaat of dat handelen beter had gekund, maar om het geven van een antwoord op de vraag of de pedagoog bij het beroepsmatig handelen is gebleven binnen de grenzen van een redelijk bekwame beroepsuitoefening, rekening houdend met de stand van de wetenschap ten tijde van het klachtwaardig handelen en met hetgeen toen in de beroepsgroep ter zake als norm of standaard was aanvaard.

2. Op basis van artikel 3 van de Beroepscode 2017 van de NVO heeft iedere belanghebbende het recht om een klacht in te dienen over het handelen van een NVO-lid. Klager heeft samen met de moeder het gezamenlijk gezag over zijn dochter. Hij maakt hierdoor deel uit van het cliëntsysteem van zijn dochter en is dus belanghebbende. Niet is gesteld of gebleken dat klager een of meerdere van zijn klachten namens zijn dochter heeft ingediend. Het College acht alle klachten ontvankelijk.

3. De eerste klacht is dat verweerster meerdere observaties bij klagers dochter heeft gedaan die zij niet heeft gedocumenteerd. Het bleek, zo stelde klager, uiteindelijk slechts om één observatie te gaan. Pas na telefonische druk van klager heeft verweerster haar observatie op schrift gesteld en naar klager gestuurd.

Uit het onderzoek is gebleken dat inderdaad sprake was van één observatiemoment, op 6 november 2018, waarin verweerster meerdere waarnemingen heeft gedaan. De observatie in de klas had een gecombineerde aanleiding. De leerkracht wenste ondersteuning vanwege de groepsdynamiek in de klas en er waren veranderingen gemeld in het gedrag van klagers dochter. Het College is van mening dat verweerster gelet hierop en op haar functie bij de school bevoegd was om de klas te bezoeken en daar een observatie te doen. Er bestond geen noodzaak om op verschillende momenten observaties te doen. Verweerster had haar bezoek ook tevoren afgestemd met de leerkracht. Verweerster heeft hiermee conform de professionele standaard gehandeld.

Voor zover de klacht is dat verweerster haar observatie niet heeft gedocumenteerd, mist deze feitelijke grondslag. Verweerster heeft namelijk van haar observatie handgeschreven werkaantekeningen gemaakt die zij later heeft uitgewerkt in een verslag.

Voor zover de klacht is dat verweerster haar aantekeningen alleen onder druk van klager heeft uitgewerkt in een verslag, is aannemelijk dat dit niet de reden was voor verweerster om een verslag op te stellen. Verweerster werkt haar aantekeningen altijd uit in een verslag, zo verklaarde zij. Haar gebruikelijke werkwijze is echter om dit pas te doen nadat zij haar observaties mondeling met de ouders heeft gedeeld. Op deze wijze kan ook de visie van de ouders worden meegenomen. Alleen om klager ter wille te zijn, is verweerster afgeweken van haar gebruikelijke werkwijze. Verweerster heeft hiermee correct gehandeld. Het College acht de eerste klacht ongegrond.

4. De tweede klacht is dat verweerster op basis van een observatie van een uurtje en een gesprek van dertig minuten met de dochter, grote en mogelijk vergaande conclusies heeft getrokken. Verweerster heeft daarbij, zo stelt klager, onvoldoende rekening gehouden met externe factoren in het leven van zijn dochter zoals de relatie met haar moeder en haar leerkrachten. Klager concretiseert niet welke conclusies van verweerster hij bedoelt. Vanwege zijn afwezigheid bij de hoorzitting kon het College hem hierover geen vragen stellen. Van het trekken van conclusies door verweerster is echter niet gebleken. De enige gevolgtrekking die verweerster maakte op basis van de beschikbare informatie, was dat de oorzaak van het gedrag van de dochter nader moest worden onderzocht door een externe hulpverlener waarbij de nadruk op de kind-kenmerken van de dochter moest liggen. Verweerster kon in redelijkheid tot dit besluit komen. Gelet op deze vraagstelling behoorde verder onderzoek immers niet tot de mogelijkheden van de school. Tot slot heeft verweerster wel degelijk acht geslagen op de thuissituatie of de relatie met de leerkrachten maar zij nam over deze externe factoren een neutrale houding in. Dit is een terecht besluit nu zij de ouders niet kende en zij naar deze externe factoren geen nader onderzoek heeft gedaan. Deze klacht is ongegrond.

5. De derde klacht is dat verweerster haar observatieverslag heeft verstrekt aan twee instanties op het gebied van de jeugdzorg. Klager trof dit document aan in het digitale dossier van zijn dochter. Klager heeft deze klacht niet onderbouwd met schriftelijk bewijs. Vanwege zijn afwezigheid bij de hoorzitting kon het College hem hierover geen vragen stellen. Verweerster verklaarde tijdens de hoorzitting dat zij dit niet heeft gedaan, en dat zij niet weet hoe het verslag in het digitale dossier terecht is gekomen, als dit al is gebeurd. Het door klager gestelde kan hiermee niet worden vastgesteld. Deze klacht is ongegrond.

6. De vierde klacht is dat klager bij de bespreking van de schriftelijke observatie niet is verteld dat hij zijn zienswijze kon toevoegen en hoe hij dit had moeten doen. Verweerster verklaarde hierover dat zij uit deze klacht afleidt dat klager kennelijk zijn zienswijze wenste toe te voegen aan het leerlingendossier naar aanleiding van haar verslag. Dit stond klager vrij en hij wist dit ook. Klager heeft echter steeds nagelaten om dit te doen. Klager heeft in zijn klaagschrift niet gesteld dat hij een zienswijze wilde toevoegen, of aan welk document hij dit dan had willen doen. Vanwege zijn afwezigheid bij de hoorzitting kon het College hem hierover geen vragen stellen. Klager was voorts tevreden over het verloop van het gesprek op 13 december 2018, blijktens zijn e-mail van diezelfde dag aan alle aanwezigen. Verweerster hoefde klager gelet hierop niet uit eigen beweging te wijzen op de mogelijkheid van de toevoeging van een zienswijze aan het leerlingendossier van zijn dochter, als dit de klacht is. De ouders van de leerlingen van de school zijn hiermee bekend. Deze klacht is ongegrond.

7. De vijfde klacht is dat verweerster klagers zienswijze in haar rapportage heeft gedecimeerd tot enkele woorden in de kantlijn. Zij heeft de rapportage als definitief gepresenteerd en klager niet uitgenodigd voor overleg om een bijdrage te leveren. Verweerster weerspreekt gemotiveerd dat er sprake is geweest van een definitieve rapportage, of dat zij heeft nagelaten klager uit te nodigen om een bijdrage te leveren. Van een rapportage van verweerster is ook niet gebleken. Voor zover klager met deze klacht doelt op de ondersteunende brief van verweerster aan GGZ-instelling X, merkt het College op dat deze brief

zorgvuldig is opgesteld en alleen relevante gegevens bevat voor de verwijzing van klagers dochter. Verweerster heeft deze brief voorts alleen naar de ouders gestuurd en niet verder verspreid. Zij heeft de ouders dus de vrijheid gelaten om haar brief al dan niet te gebruiken in het traject richting GGZ-instelling X. Verweerster heeft hiermee correct gehandeld. Verweerster stond ook niet weigerachtig tegenover eventuele aanvullende bijdragen van klager en klager wist dit. Hij bedankte verweerster immers op 10 januari 2019 voor het concept en gaf aan dat hij zich eerdaags zou melden met eventuele opmerkingen of vragen. Deze klacht is ongegrond.

8. De zesde klacht is dat verweerster haar observaties veelal mondeling heeft teruggekoppeld. Er is geen sprake van consistente en accurate dossiervorming. Het College begrijpt niet wat klager met deze klacht bedoelt. Verweerster heeft haar bevindingen op schrift gesteld in de vorm van een observatieverslag. Het mondeling terugkoppelen van eerste bevindingen is ook niet strijdig met de Beroepscode 2017. Verweerster verklaarde voorts in de hoorzitting op welke wijze de dossiervorming op de school plaatsvindt. Dit gebeurt in de vorm van een OPP (Ontwikkelingsperspectief) waarvoor de ouders en de begeleidingsteams informatie leveren en dat de ouders jaarlijks voor akkoord moeten tekenen. Dit is een consistente en accurate wijze van dossiervorming. Van inconsistenties of onjuistheden van verweerster bij de inrichting of samenstelling van het OPP van de dochter is niet gebleken. Deze klacht is ongegrond.

9. De zevende klacht is dat de aantekeningen van verweerster aan het dossier moeten worden toegevoegd. Het College deelt dit standpunt niet. Artikel 31 lid 4 van de Beroepscode 2017 bepaalt immers dat de pedagoog haar persoonlijke werkaantekeningen moet vastleggen buiten het dossier. Deze aantekeningen behoren pas tot het dossier als de pedagoog haar werkaantekeningen deelt met een ander. Van dit laatste is niet gebleken. Deze klacht is ongegrond.

10. De achtste klacht is dat verweerster veel tijd verloren heeft laten gaan tussen de uitnodiging voor het overleg en het leveren van haar rapportage voor de aanmeldbrief. Verweerster nodigde de ouders twee dagen na de observatie, te weten op 8 november 2018, uit voor een gesprek op 22 november 2018. Zij heeft hier voortvarend gehandeld. De vertraging in de verdere afwikkeling werd veroorzaakt doordat klager was verhinderd op 22 november 2018 en doordat klager eerst schriftelijke documentatie wenste te ontvangen ter voorbereiding op het gesprek. Het gesprek zelf vond pas plaats op 13 december 2018. De daaropvolgende feestdagen zorgden voor een logische en reële vertraging. Het College concludeert dat verweerster niet teveel tijd verloren heeft laten gaan toen zij haar ondersteunende brief op 10 januari 2019 naar de ouders zond. Deze klacht is ongegrond.

9. Uitspraak

Het voorgaande overwegende komt het College tot de volgende uitspraak.

De klacht is op alle onderdelen ongegrond.

Aldus gedaan op 19 november 2019 door het College van Toezicht.

de heer mr. T.J. Dorhout Mees, voorzitter

mevrouw mr. J. Siemons, ambtelijk secretaris

